

Arrest

nr. 61 028 van 6 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozenwoonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Banjul.

*U diende een **eerste asielaanvraag** in op 24 november 2008. Op 10 juni 2009 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 22 juli 2009 werd deze beslissing door de Commissaris-generaal ingetrokken. Op 21 september 2009 werd andermaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 14 oktober 2009 tekende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep aan tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp uw beroep in haar arrest van 23 februari 2010, omdat u (of uw vertegenwoordiger) niet verscheen op de zitting voorzien op 11 februari*

2010. Op 25 maart 2010 diende u bij de Raad van State een verzoek tot vernietiging van de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in, maar dit beroep werd verworpen op 30 april 2010.

Op 13 april 2010 diende u een **tweede asielaanvraag** in. U stelde in het kader van deze asielaanvraag homoseksueel te zijn. U legde ter staving van uw asielrelaas 2 documenten met onderwerp 'Police report: letter of conviction' voor, waarvan 1 gedateerd op 30 november 2008, afgeleverd door de Banjul Police Headquarters en een 2de gedateerd op 30 december 2008, afgeleverd door de Serekunda Police Headquarters. U legde verder een originele DHL-omslag voor waarin u deze documenten ontvangen heeft. U legde een geboortecertificaat (dd. 30 januari 2009) voor, dat u al in het kader van uw eerste asielaanvraag voorlegde. Verder legde u een aantal attesten ter staving van uw integratie in België voor, met name 2 attesten van de Vlaamse Gemeenschap (dd. 8 mei 2009 en 26 juni 2009), een attest van deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie van de Vlaamse Overheid, een attest van Don Bosco Centrum deeltijds onderwijs (dd. 14 januari 2011), een attest van Antwerpen Open vzw, waaruit blijkt dat u als vrijwilliger heeft gewerkt en een uittreksel uit het stafregister dd. 16 februari 2010 van de gemeente Hemiksem op uw naam.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan het volgende worden opgemerkt voor wat uw eerste asielaanvraag betreft.

In het kader van uw eerste asielaanvraag werd op 21 september 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In deze beslissing werd geargumenteed dat op basis van uw verklaringen blijkt dat u niet homoseksueel geaard bent en dat u verklaarde in de homoprostitutie te hebben gewerkt om op die manier geld te verdienen voor het onderhoud van u en uw familie. Verder werd in de beslissing gesteld dat ook uw verklaringen over uw prostitutieactiviteiten niet overtuigend overkwamen.

Verder kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt voor wat betreft de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanhaalde.

Voor wat de door u afgelegde **verklaringen** betreft in het kader van voorliggende asielaanvraag, kan worden opgemerkt dat deze volstrekt niet overtuigend zijn.

Vooreerst zijn deze verklaringen volkomen incoherent met de verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag. Zo stelde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 2 april 2009) in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u van nature niet homo bent, maar dat u de stap om in de homoprostitutie te werken zette omdat u uw familie moest onderhouden na de dood van uw vader (vragenlijst CGVS eerste asielaanvraag, dd. 2 april 2009, pt. 5). In dezelfde lijn antwoordde u tijdens het gehoor door het CGVS (dd. 5 juni 2009) in het kader van uw eerste asielaanvraag op de vraag 'Bent u homoseksueel geaard, is het volgens u aangeboren of is het een deel van uw identiteit/persoonlijkheid?' ontkennend. U voegde eraan toe dat de omstandigheden u ertoe aanzetten om homoseksushandel te doen. U verklaarde dat u het enkel voor het geld deed en zo uw moeder en gezin kon onderhouden. U stelde dat indien uw vader niet overleden zou zijn en uw contract in de bouw niet afgelopen zou zijn, u nooit in de prostitutie zou gegaan zijn of seks zou hebben gehad met andere mannen (gehoor CGVS eerste asielaanvraag dd. 5 juni 2009, p. 3). **Uit deze verklaringen in de vragenlijst van het CGVS en tijdens het gehoor door het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag blijkt onmiskenbaar dat u niet homoseksueel geaard bent.** Tijdens uw tweede asielaanvraag stelde u echter tijdens het gehoor door de DVZ dat er voor u geen leven is in Gambia gezien u homoseksueel bent (gehoor dd. 13 april 2010, pt. 36), hetgeen volkomen ingaat tegen uw eerdere verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag. Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd naar een verklaring voor deze incoherentie en u expliciet de vraag werd gesteld of u homoseksueel bent of niet, ontweek u de vraag en zette u uw (materiële) motieven uiteen waarom u destijds in Gambia in de homoprostitutie ging werken (gehoor CGVS, p. 4). Wanneer de vraag nogmaals herhaald werd, antwoordde u 'Ik ben homoseksueel' (gehoor CGVS, p. 4).

Deze verklaringen staan lijnrecht tegenover uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag, hetgeen ernstige vragen oproept bij uw oprechtheid over uw (homo)seksuele geaardheid.

Zelfs wanneer men ervan zou uitgegaan dat u in Gambia enkel uit materiële overwegingen homoseksuele betrekkingen had, zonder homoseksueel geaard te zijn, maar u zich inmiddels – na uw eerste asielaanvraag - gerealiseerd zou hebben dat u wél homoseksueel geaard bent, zijn de verklaringen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voor het CGVS aflegde hiermee in strijd. Vooreerst antwoordde u op de vraag of u uzelf als homoseksueel beschouwde toen u vertrok uit Gambia, bevestigend, hetgeen niet strookt met uw verklaring in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u toen niet homoseksueel geaard was (cf. supra). Verder blijkt dat u – ondanks uw verblijf in België sinds 24 november 2008 – bijzonder weinig bekend bent met de homoscene in België

en hierover vage verklaringen aflegt. Gevraagd naar uw bekendheid met organisaties die bijeenkomsten houden voor gays in België antwoordde u er één te kennen in Brugge, maar de naam bleek u te zijn vergeten. U stelde er te zijn geweest met een blanke vriend, (M.), maar zijn familienaam bleek u eveneens te zijn vergeten (gehoor CGVS, p. 6). Verder maakte u ook nog melding van een café dat verbonden is met een organisatie, maar ook de naam van deze organisatie bleek u zich niet meer te herinneren (gehoor CGVS, p. 6). Op de vraag of u ooit gehoord heeft van de 'Gay Pride', antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 6). Wanneer u gezegd werd dat het om een grote manifestatie in Brussel ging, stelde u dat u een organisatie voor gays in Brussel kende (gehoor CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd naar uw bekendheid met de 'Gay Pride', stelde u dat het ging om een 'community of gay', dat de Gay Pride 'is hoe wij zijn' (gehoor CGVS, p. 7), waaruit duidelijk blijkt dat u niet weet dat het begrip terugslaat op een grootse jaarlijkse manifestatie in Brussel voor homo's, lesbiennes, biseksuelen en transgender personen (zie informatie in het administratief dossier). Gezien de lange tijd die u reeds in België verblijft, is het niet aannemelijk dat u, als homoseksueel, een dergelijk evenement totaal niet kan situeren.

Tevens legde u bijzonder onsamenhangende verklaringen af met betrekking tot uw plannen voor de toekomst, waardoor uw actuele homoseksuele geaardheid evenzeer in twijfel kan worden getrokken. Op de vraag of u al een relatie heeft gehad sinds u in België bent, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd of u een relatie met een man zou kunnen hebben in de toekomst, antwoordt u tot 2 maal toe dat u het zou doen als u geen andere optie had (gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde eerder al na de vraag of u uzelf in de toekomst in een relatie met een meisje of met een jongen ziet, achtereenvolgens 'Met een jongen, een man ... sorry, een vrouw' (gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd om dit te verduidelijken, antwoordde u dat u een familie met kinderen wil met een vrouw (gehoor CGVS, p. 4). Uit al deze verklaringen blijkt dat u uzelf in de toekomst bij voorkeur een relatie ziet aangaan met een vrouw, tenzij u geen andere optie heeft. Andere verklaringen gaan hier dan weer lijnrecht tegen in. Zo stelde u de ene keer naar aanleiding van de vraag of u in de toekomst misschien een relatie zou hebben met een man en met hem kinderen zou hebben 'Ja', maar als de vraag in ietwat andere bewoording wordt gesteld, met name of u in de toekomst een familie zou hebben met man en kinderen, antwoordde u volkomen in strijd met uw eerder antwoord 'Nee' (gehoor CGVS, p. 4-5). Nog later verklaarde u dan weer dat u nog nooit nagedacht heeft over het hebben van kinderen met een man (gehoor CGVS, p. 5), hetgeen toelaat de ernst van uw antwoorden op voorgaande vragen te relativiseren. Op de vraag of u uzelf in de toekomst ooit een relatie ziet hebben met een man, antwoordde u dat u het niet weet en dat u het niet kan zeggen (gehoor CGVS, p. 4). Later stelde u dan weer 'ik wil geen man of vrouw' (gehoor CGVS, p. 5) en op de vraag of u alleen wil blijven, ontkende u en zei u dat allebei goed zijn voor u (gehoor CGVS, p. 5).

Dergelijke onsamenhangende verklaringen roepen grote vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag in het algemeen en van uw homoseksuele geaardheid in het bijzonder.

Immers, komende uit een homofob land als Gambia en na uw lange verblijf en uw asielaanvraag in België, mag toch verwacht worden dat u hierover reeds zou hebben nagedacht.

Voor wat de door u aangebrachte **nieuwe stavingsstukken** betreft kan het volgende worden opgemerkt. De documenten met als onderwerp 'Police report : letter of conviction' dd. 30 november 2008, afgeleverd door de Banjul Police Headquarters en een ander op 30 december 2008, afgeleverd door de Serekunda Police Headquarter vermelden u als een 'convict' en in het document van 30 november 2008 wordt zelfs vermeld 'Assan Gassama was caught in practicing as a gay'. Nochtans blijkt uit de gehoorverslagen in het kader van uw eerste asielaanvraag (zie vragenlijst CGVS eerste asielaanvraag, dd. 2 april 2009 en gehoor CGVS eerste asielaanvraag dd. 5 juni 2009) nergens dat u ooit (door de politie) betrappt bent geweest als homoseksueel, laat staan werd veroordeeld omwille van homoseksualiteit. Uit uw verklaringen blijkt alleen dat u onderdook, omdat uw vriend (K.) zei dat een gerucht de ronde deed dat u in de homoseksbusiness werkzaam was en dat de overheid hiernaar een onderzoek deed (zie vragenlijst CGVS eerste asielaanvraag, dd. 2 april 2009 pt. 5 en gehoor CGVS eerste asielaanvraag dd. 5 juni 2009, p. 2). Bijgevolg kan men zich bij voorbaat al vragen stellen bij de authenticiteit van deze documenten. Bovendien kan uit het document van 30 november 2008 niet worden afgeleid door wie het werd ondertekend (er staat alleen 'inspectorgeneral of police', zonder naam) en werd het document van 30 december 2008 enkel ondertekend met 'officer in charge' : 'Touray', zonder vermelding van de voornaam, wat weinig ernstig overkomt, gezien het om een officieel document gaat en de naam Touray courant is in Gambia (zie informatie in het administratief dossier). Tot slot – en niet in het minst – werden uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid zowel in het kader van uw eerste asielaanvraag als tweede asielaanvraag ongeloofwaardig geacht, waardoor de echtheid van deze politiedocumenten des te meer in vraag kunnen worden gesteld. U verklaarde tijdens het gehoor dat u op 31 januari 2011 met uw advocate, Mr. Annick Hendrickx, zou nagaan of zij het origineel van het document van de politie van Banjul van 30 november 2008 in haar bezit had (p. 3 en 8), maar tot op heden kreeg het Commissariaat-generaal daar geen uitsluitel over. In

elk geval belet dit het Commissariaat-generaal niet om de inhoud van het bewuste document te beoordelen. Er werd u ook tijdens het gehoor trouwens gezegd dat het origineel strikt genomen niet noodzakelijk was voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Voor wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat stelde u dat het door de Gambiaanse autoriteiten werd afgeleverd vóór u naar België kwam (gehoor CGVS, p. 2), terwijl het afgeleverd werd op 30 januari 2009, zijnde ruim 2 maanden nadat u voor de eerste keer asiel vroeg in België. Dit roept vragen op naar de authenticiteit van het document, zeker vermits de geboortedatum die erop voorkomt - 31 maart 2009 [lees: 1991]- ook al tegengesproken werd door de resultaten van een medisch leeftijdsonderzoek (dd. 13 januari 2009), uitgevoerd door het universitair ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), waaruit bleek dat u toen al meerderjarig was. De hogervermelde attesten om uw integratie in België te staven doen geen afbreuk aan hogervermelde bedenkingen en argumenten. Het uittreksel uit het stafregister dd. 16 februari 2010 van de gemeente Hemiksem op uw naam toont enkel aan dat u geen veroordelingen heeft opgelopen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en bevestigt dat hij in zijn thuisland homoseksuele handelingen heeft gesteld om geld te verdienen. Verzoeker merkt evenwel op dat hij tevens gevoelens heeft voor mannen.

Verzoeker benadrukt dat hij zelf nog kampt met een identiteitscrisis. Hij werd opgevoed met het idee dat homoseksualiteit 'buiten de norm' is. Hij bevestigt evenwel enkel aangetrokken te zijn tot mannen en enkel geïnteresseerd te zijn in een relatie met mannen.

Verzoeker voert aan dat de vervolging zijn oorzaak vindt in redenen betreffende het behoren tot een bepaalde sociale groep. Vermits homoseksualiteit in Liberia verboden is en er als afwijkend wordt beschouwd, is het duidelijk dat de groep van homoseksuelen tot de categorie behoort van 'specifieke sociale groep' in de zin van artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat een inbreuk op zijn wens om vrij zijn seksualiteit te beleven een daad van vervolging uitmaakt, nu hij zware straffen riskeert van zodra hij zijn geaardheid uit.

Aangaande de nieuwe stavingstukken benadrukt verzoeker dat de voorgelegde stukken authentiek zijn. Hij bevestigt dat hij betrappt werd omwille van zijn homoseksuele geaardheid en hiervoor veroordeeld werd. Verzoeker voert aan dat deze stukken zijn problemen en zijn vrees voor verdere vervolging in geval van terugkeer naar Gambia staven.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J.-C. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal motiveert terecht dat verzoekers verklaringen omtrent zijn seksuele geaardheid in het kader van de tweede asielaanvraag volkomen incoherent en strijdig zijn met zijn verklaringen afgelegd tijdens de eerste asielaanvraag. Zo antwoordde verzoeker in het kader van de eerste asielaanvraag op de vraag of hij homoseksueel is: *“Nee. Het waren de omstandigheden die me deden homoseksueel doen. Ik deed het enkel voor het geld (...). Indien mijn vader niet zou overleden zijn en mijn contract in de bouw niet zou afgelopen zijn, zou ik nooit in de prostitutie zijn gegaan of seks hebben gehad met andere mannen”* (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 3, p. 3-4). De commissaris-generaal oordeelde derhalve op goede grond dat uit deze verklaring blijkt dat verzoeker niet homoseksueel geaard is. Tijdens de tweede asielaanvraag stelde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel: *“Voor mij is er geen leven in Gambia gezien ik homoseksueel ben”* (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 8). Geconfronteerd met deze incoherentie op het Commissariaat-generaal en gevraagd of hij al dan niet homoseksueel is, trachtte verzoeker aanvankelijk de vraag te ontwijken en stelde vervolgens, na herhaling van de vraag *“ik ben homoseksueel”* (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 4). Verzoekers loutere bewering dat hij in zijn thuisland homoseksuele handelingen heeft gesteld om geld te verdienen maar tevens gevoelens heeft voor mannen kan de voormelde concrete vaststellingen niet ontkrachten.

Zelfs indien verzoeker in Gambia enkel uit materiële overwegingen homoseksuele betrekkingen had, maar zich na zijn eerste asielaanvraag zou gerealiseerd hebben dat hij wel homoseksueel geaard is, merkt de commissaris-generaal terecht op dat deze stelling geen steun vindt in verzoekers verklaringen in het kader van de tweede asielaanvraag. Zo strookt verzoekers verklaring dat hij zichzelf als homoseksueel beschouwde toen hij vertrok uit Gambia (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 5) niet met zijn verklaring in de vragenlijst van de eerste asielaanvraag dat hij van nature niet homo is (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 6). Voorts heeft de commissaris-generaal met recht geoordeeld dat verzoeker omtrent zijn actuele seksuele voorkeur incoherente verklaringen heeft afgelegd. Zo verklaarde hij, gevraagd of hij zichzelf in de toekomst in een relatie met een meisje of een jongen ziet, *“Met een jongen, een man... Sorry een vrouw”* (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p. 4). Gevraagd om deze verklaring te verduidelijken, antwoordde verzoeker *“Ik wil een familie met kinderen met een vrouw”* (*ibid.*, p. 4). Even verder stelde hij in de toekomst alleen een relatie met een man te kunnen hebben als hij geen andere optie had (*ibid.*, p. 4). Gevraagd of hij in de toekomst een relatie zou hebben met een man en met hem kinderen zou hebben, verklaarde verzoeker geheel in strijd met voornoemde verklaringen *“ja”* (*ibid.*, p. 4). Even verder antwoordde hij op dezelfde vraag evenwel ontkennend. Later tijdens het gehoor stelde hij *“Ik kan niet verder denken dan vandaag. Ik wil alleen een blij leven hebben. Ik wil zowel met vrouw als man leven. Ik heb geen voorkeur”* (*ibid.*, p. 5).

Tevens heeft verzoeker vage verklaringen afgelegd omtrent de homoseksuele gemeenschap in België en meer bepaald over organisaties die bijeenkomsten houden voor homoseksuelen. Zo kan verzoeker de ‘Gay Pride’ niet situeren, wat gelet op het feit dat hij zichzelf als homoseksueel beschouwt en reeds lange tijd in België verblijft, niet aannemelijk is.

Verzoekers louter algemene bewering dat hij wel degelijk aangetrokken is tot mannen en enkel een relatie wil met mannen is niet afdoende om de voornoemde incoherenties te ontkrachten.

De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat voornoemde onsamenhangende verklaringen de geloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid ondergraven.

Verzoekers loutere bewering dat hij betrapten en veroordeeld werd voor zijn homoseksuele geaardheid en dat de voorgelegde stukken authentiek zijn, is niet afdoende om de concrete vaststellingen dienaangaande, die steun vinden in het administratief dossier en terecht en pertinent zijn, te ontkrachten. De motivering aangaande deze stavingstukken blijft onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS